EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

يوم عاشوراء

Ziua de ʿĀshūrā'

ʿAbd al-Razzāq
al-Badr

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Ziua de ʿĀshūrāʾ: recunoștință, post și dreaptă măsură

يوم عاشوراء

Traducere: Institutul Tawhid

Institutul Tawhid
România · 2026

Titlul original: يوم عاشوراء
Ediția I
Traducerea în limba română: Institutul Tawhid. Distribuție gratuită.
Textul arab al citatelor coranice: Tanzil Project (https://tanzil.net), Uthmani 1.1, licență CC BY 3.0.
Ediția-sursă: ʿAbd al-Razzāq al-Badr, Yawm ʿĀshūrāʾ; broșura arabă completă disponibilă pe site-ul autorului, al-badr.net/ebook/157.
Institutul Tawhid · https://www.tawhid.ro

Cuprins

Ziua de ʿĀshūrāʾ 1
Mūsā și nimicirea lui Faraon 1
Postul din ziua de ʿĀshūrāʾ 5
Martiriul lui al-Ḥusayn și dreapta măsură 7
Iubirea și drepturile familiei Profetului 10
Glosar 12
Bibliografie 13
Indice 14

Ziua de ʿĀshūrāʾ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător.

În zilele apropiate care vin vom întâmpina o zi măreață, dintre zilele înzestrate de Allah cu virtuți: o zi cu o mare virtute și cu o sacralitate străveche. În ea, Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, l-a nimicit pe cel mai tiranic dintre locuitorii pământului, pe cel mai nelegiuit și mai răzvrătit și îngâmfat dintre ei: pe tiranul nedrept și trufaș Faraon. I-a nimicit odată cu el și pe oamenii săi, într-o singură clipă, de parcă ar fi pierit un singur suflet. A fost o pildă uimitoare și unul dintre marile semne ale lui Allah. Acest eveniment măreț și acest semn însemnat au avut loc în ziua pe care o întâmpinăm: a zecea zi din luna lui Allah, Muḥarram.

Mūsā și nimicirea lui Faraon

Acel tiran nedrept, asupritor și trufaș a dus o viață de tiranie, semeție, îngâmfare, răzvrătire și îndărătnicie. Tirania l-a dus până într-acolo încât le-a spus oamenilor săi:

﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِى﴾

„Nu cunosc pentru voi alt dumnezeu în afară de mine.”

Coran 28:38

A mai spus:

﴿وَمَا رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ﴾

„Și ce este Domnul lumilor?”

Coran 26:23

Și a spus:

﴿أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ﴾

„Eu sunt domnul vostru cel mai înalt!”
Coran 79:24

Acestea sunt doar câteva dintre cuvintele sale de tiranie, necredință, tăgăduire și mare răzvrătire.
Era un despot tiranic, semeț și arogant, care își disprețuia oamenii. Vedea semnele lui Allah, marile Sale binefaceri și darurile Sale însemnate, însă acestea nu-i sporeau decât îndepărtarea, nepăsarea, împotrivirea și îngâmfarea. A ajuns chiar să le prezinte oamenilor acele mari binefaceri drept dovadă că vorbele sale erau îndreptățite și pretențiile sale adevărate:

﴿فَٱسْتَخَفَّ قَوْمَهُۥ فَأَطَاعُوهُ﴾

„Astfel și-a amăgit poporul, iar ei i-au dat ascultare.”
Coran 43:54

Printre lucrurile cu care se fălea erau râurile mari care curgeau pe sub el.

Când Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a voit pieirea acestui tiran, l-a nimicit într-un fel care este pildă pentru cei ce iau aminte și semn pentru cei ce primesc îndemnul. Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a îngăduit Profetului Său, alesului, Trimisului și celui căruia i-a vorbit nemijlocit, Mūsā — pacea fie asupra sa! — să plece noaptea cu robii credincioși ai lui Allah. Mūsā — pacea fie asupra sa! — a ieșit noaptea spre Marea Roșie. Aflând că Mūsā și cei împreună cu el plecaseră, tiranul a poruncit să-i fie adunați oamenii și să-i fie strânși adepții din cetăți și din locurile răspândite. Când s-au adunat, a pornit cu oștile și echipamentul său pe urmele lui Mūsā și ale celor împreună cu el.

Când Mūsā și oamenii săi au ajuns la mare, iar cele două tabere s-au văzut una pe alta — cugetă la această împrejurare grea! —:

﴿فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ﴾

„Când cele două tabere s-au văzut una pe alta, însoțitorii lui Mūsā au spus: «Vom fi ajunși din urmă!»”

Coran 26:61

Adică: marea este înaintea noastră; dacă intrăm în ea, ne înecăm. Dușmanul este în urma noastră; dacă ne oprim, ne ajunge. Unde să fugim? Mūsā a spus:

﴿كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ﴾

„Nicidecum! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi.”

Coran 26:62

Cugetă, credinciosule, la această mare bizuire pe Allah și la această încredere în El, Preaslăvitul și Preaînaltul! Mūsā — pacea fie asupra sa! — spune:

﴿كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ﴾

„Nicidecum! Domnul meu este cu mine și El mă va călăuzi.”

Coran 26:62

Cineva ar putea spune: *„Încotro? Dușmanul este în urma lor, iar marea înaintea lor!”* Însă ajutorul biruitor vine de la Allah. Celui care se bizuie pe Allah, El îi este de ajuns, chiar dacă cei din ceruri și cei de pe pământ ar unelti împotriva lui:

﴿أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُۥ﴾

„Oare nu-i este Allah de ajuns robului Său?”
Coran 39:36

﴿وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ﴾

„Iar celui care se bizuie pe Allah, El îi este de ajuns.”
Coran 65:3

Mūsā — pacea fie asupra sa! — s-a apropiat de mare având o mare încredere în Allah și bizuindu-se puternic pe El. S-a apropiat de mare, iar Allah i-a poruncit să lovească marea cu toiagul. Allah este Cel mai Mare! Mūsā a lovit marea cu toiagul, iar marea s-a despicat, deschizând douăsprezece căi. Fundul mării s-a făcut uscat, fără noroi și fără alunecare, iar apa curgătoare a rămas în picioare între aceste căi, asemenea munților. Allah este Cel mai Mare!

Apoi Mūsā și cei împreună cu el au mers pe aceste căi. La dreapta și la stânga lor, apa stătea asemenea munților, iar pământul de sub ei era uscat. Mūsā — pacea fie asupra sa! — și oamenii săi au înaintat până când au ieșit cu toții din mare, pe malul celălalt. Faraon, împreună cu oștile și echipamentul său, a intrat în mare până când s-au strâns cu toții pe acele căi. Atunci Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, i-a poruncit mării să revină la starea ei de mai înainte. El și cei împreună cu el au pierit de parcă ar fi fost un singur suflet, prin însuși lucrul cu care se fălea când spunea:

﴿وَهَٰذِهِ ٱلْأَنْهَٰرُ تَجْرِى مِن تَحْتِىٓ﴾

„Și aceste râuri care curg pe sub mine!"
Coran 43:51

Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, l-a nimicit prin înecul în apă, împreună cu cei care erau cu el.

Este un semn uimitor, un semn măreț care a avut loc în a zecea zi a lunii lui Allah, Muḥarram. Mūsā — pacea fie asupra sa! — a înțeles marea binefacere și însemnatul dar al lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, pentru el, prin nimicirea acelui tiran trufaș în acea zi. De aceea, Mūsā — pacea fie asupra sa! — a postit-o ca recunoștință față de Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt.

Postul din ziua de ʿĀshūrāʾ

Apoi, când Profetul nostru — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a venit la Medina ca emigrant, i-a văzut pe evrei postind ziua de ʿĀshūrāʾ. Hadithul este relatat în cele două culegeri autentice de la Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi! —. El a întrebat: *„Ce este aceasta?"* Ei au răspuns: *„Aceasta este o zi bună, în care Allah i-a salvat pe Mūsā și pe oamenii săi. Mūsā a postit-o ca recunoștință față de Allah."* Profetul nostru — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a spus: *„Eu am mai mult drept asupra lui Mūsā decât voi."* Așadar, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a postit acea zi și a poruncit să fie postită.

Mai mult, el — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a vestit o mare virtute și o răsplată îmbelșugată pentru cel care postește ziua de ʿĀshūrāʾ. În *Ṣaḥīḥ Muslim*, din hadithul lui Abū Qatādah — Allah să fie mulțumit de el! —, Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a spus:

صِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي قَبْلَهُ

„Pentru postul din ziua de ʿĀshūrāʾ, nădăjduiesc de la Allah să șteargă păcatele anului de dinaintea ei.”[1]

Prin ștergerea păcatelor se înțelege ștergerea celor care nu sunt dintre păcatele mari:

﴿إِن تَجْتَنِبُواْ كَبَآئِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ﴾

„Dacă vă feriți de păcatele mari care vă sunt oprite, vă vom șterge faptele rele.”
Coran 4:31

Este statornicit în *Ṣaḥīḥ Muslim*, din hadithul lui Ibn ʿAbbās — Allah să fie mulțumit de amândoi! —, că Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a spus:

لَئِنْ بَقِيتُ إِلَى قَابِلٍ لَأَصُومَنَّ التَّاسِعَ

„Dacă voi mai trăi până la anul, voi posti negreșit a noua zi.”[2]

Adică împreună cu a zecea, pentru a se deosebi de evrei. De aceea, este recomandat să postim ziua de ʿĀshūrāʾ, a zecea zi din luna lui Allah, Muḥarram, ca recunoștință față de Allah, Cel

1 Ṣaḥīḥ Muslim (1162).
2 Ṣaḥīḥ Muslim (1134).

Binecuvântat și Preaînalt, și să postim și a noua zi pentru a ne deosebi de evrei, potrivit călăuzirii Profetului nostru — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa!

Martiriul lui al-Ḥusayn și dreapta măsură

Apoi Allah — Preaslăvitul și Preaînaltul, a Cărui înțelepciune este desăvârșită — l-a supus unei mari încercări, în ziua de ʿĀshūrāʾ, mai exact în anul 61 după Hijra, pe unul dintre robii Săi, pe unul dintre cei apropiați Lui și pe un om măreț căruia Profetul — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — îi mărturisise Raiul: în acea zi a fost ucis pe nedrept, ca martir pe calea lui Allah. Acest martiriu îi înalță rangul, locul și treapta înaintea lui Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt. Este vorba despre al-Ḥusayn ibn ʿAlī ibn Abī Ṭālib — Allah să fie mulțumit de amândoi! Uciderea lui a fost nedreptate, agresiune și încălcare a limitelor. El — Allah să fie mulțumit de el! — a fost martir pe calea lui Allah. Ceea ce mărturisim înaintea lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, și credem este că a fost ucis ca martir, că a fost ucis pe nedrept și că are un loc înalt și o treaptă ridicată în Grădinile desfătării. Profetul nostru — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a spus despre el și despre fratele său, al-Ḥasan:

سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

„Cei doi stăpâni ai tinerilor din Rai."[3]

Această ucidere a fost o încercare, o suferință și o probă de curățire. De aceea, după uciderea sa, oamenii s-au împărțit pe căi diferite: între cel exagerat, care depășește limita lui Allah, cel rece și nepăsător față de locul celor apropiați și aleși ai lui Allah și oamenii căii de mijloc, ai cumpătării, statorniciei și dreptății. Aceștia din urmă sunt Ahl al-Sunnah wa-l-Jamāʿah, oamenii căii de mijloc și ai cumpătării, fără neglijare, fără exces, fără exagerare și fără înstrăinare.

3 Relatat de Aḥmad în Al-Musnad (10999). Al-Albānī l-a declarat autentic în Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah (796).

Un grup de oameni a făcut din ziua de ʿĀshūrāʾ a fiecărui an o zi de bocet și de doliu, în care săvârșesc fapte ce nu-L mulțumesc pe Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, și care nu fac parte din religia Lui. Dimpotrivă, religia islamică le-a oprit, le-a interzis și le-a socotit nelegiuiri, arătând pedeapsa celui care le săvârșește: bocetele rituale, lovirea obrajilor, sfâșierea deschizăturilor hainelor și strigătele din vremea ignoranței. Ba ajung la ceva și mai grav: asocierea de parteneri lui Allah prin cererea de ajutor de la al-Ḥusayn, căutarea adăpostului la el și cererea de a împlini nevoile și de a îndepărta suferințele în lucruri pentru care nu se cere și nu se caută adăpost decât la Domnul pământului și al cerurilor.
Despre bocetul ritual, Profetul nostru — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — a spus:

النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتُبْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا
سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ

„Bocitoarea care nu se căiește înainte de moarte va fi ridicată în Ziua Învierii purtând o haină de smoală și o cămașă de râie.”[4]

Și a spus — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! —:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا
بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ

„Nu este dintre noi cel care își lovește obrajii, își sfâșie deschizăturile hainelor și strigă chemările din vremea ignoranței.”[5]

4 Ṣaḥīḥ Muslim (934).
5 Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (1294) și Muslim (103).

În loc ca ziua de ʿĀshūrāʾ să fie o zi de post în semn de recunoștință față de Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, ea s-a transformat la unii oameni, din pricina acelui eveniment, într-o zi de bocet și de doliu. În ea se săvârșesc fapte ale ignoranței, care nu fac parte din religia lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Mulți dintre ei caută apropierea de Allah în acea zi vărsându-și puțin din sânge, fie din frunte, fie din spate, și cred că aceasta aduce iertarea și înălțarea treptelor! Nici pe departe nu este această faptă din religia lui Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, din Legea Sa ori dintre lucrurile pe care le-ar încuviința al-Ḥusayn ibn ʿAlī sau alți fruntași ai companionilor și dintre apropiații evlavioși ai lui Allah.

La polul opus acestor oameni exagerați s-au aflat alții, care i-au tratat pe membrii familiei Profetului cu înstrăinare, micșorare a meritelor și dispreț, fără să le recunoască rangul. Ei sunt nāṣibīții, care au arătat dușmănie familiei Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! Au făcut din acea zi o zi de bucurie, în care își îngăduiau din belșug haine, mâncăruri, dulciuri, podoabe și altele asemenea. Această cale este opusă celei dintâi și o contrazice: primii sunt exagerați, iar aceștia înstrăinați. Nu cunosc oameni care să urmeze această cale în vremea de față.

Cele mai bune căi sunt cele de mijloc, fără neglijare și fără exces. Aceasta este calea urmată de Ahl al-Sunnah wa-l-Jamāʿah, oamenii adevărului și ai statorniciei: ei urmează Sunna Profetului ﷺ în acea zi și o postesc ca recunoștință față de Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul. Cât despre ceea ce i s-a întâmplat lui al-Ḥusayn în acea zi, oamenii Sunnei socotesc aceasta o crimă gravă, o nedreptate și o agresiune. Al-Ḥusayn — Allah să fie mulțumit de el! — a fost ucis în acea zi ca martir pe calea lui Allah. Însă nu ni s-a poruncit ca, atunci când sunt uciși martirii, fie al-Ḥusayn, fie alții, să transformăm acea zi într-o zi de doliu, de bocet sau în ceva asemănător. Toate acestea sunt dintre faptele ignoranței și nu au nicio legătură cu religia lui Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt.

Să-L lăudăm, așadar, pe Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, fiindcă ne-a călăuzit, ne-a deschis inimile spre adevăr, ne-a ferit de căile celor exagerați și ale celor înstrăinați și ne-a făcut oameni ai căii de mijloc și ai cumpătării! Să căutăm apropierea de Allah prin iubirea familiei Profetului ﷺ, să-i recunoaștem rangul și să-i păstrăm drepturile, fără exagerare, fără înstrăinare, fără exces și fără neglijare!

Iubirea și drepturile familiei Profetului

Cu prilejul amintirii uciderii nedrepte a lui al-Ḥusayn ibn ʿAlī — Allah să fie mulțumit de amândoi! — și al amintirii locului familiei Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! —, căreia Trimisul lui Allah ﷺ ne-a poruncit să-i recunoaștem drepturile și să-i păstrăm rangul, voi pomeni aici, pentru a statornici adevărul și a lămuri ceea ce este corect, un imam dintre imami, o personalitate dintre marile personalități și un înnoitor dintre înnoitorii prin care Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a îndreptat religia, i-a călăuzit pe robi și a reînnoit credința. Este imamul, Shaykh al-Islām Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb — Allah Preaînaltul să aibă milă de el!

Acest imam este cunoscut pentru atitudinile sale nobile, marile sale strădanii și sprijinul său pentru religia lui Allah, Cel Binecuvântat și Preaînalt. Unii oameni lipsiți de parte de bine au pretins însă că acest imam — departe de el așa ceva! — urăște familia Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! —. Au susținut pe nedrept, mințind și născocind, că el insultă familia Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! —, că nu-i recunoaște locul și nu-i păstrează rangul:

﴿كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوٰهِهِمْ ۚ إِن يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا﴾

„Mare este cuvântul care iese din gurile lor! Ei nu spun decât o minciună.”

Coran 18:5

Departe de acest imam și de ceilalți imami ai musulmanilor și învățați ai religiei să aibă asemenea trăsături ori să se afle într-o asemenea stare, pe care nu ar avea-o nici oamenii nechibzuiți, cu atât mai puțin imamii virtuții, cei cu rang înalt, prețuire și noblețe!

Cine citește istoria acestui imam și viața sa nobilă și îi cercetează scrierile binecuvântate găsește limpede și fără îndoială marele loc și rangul înalt pe care familia Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — le are în inima lui — Allah să aibă milă de el! —. De aceea, în multe locuri din cărțile sale se găsesc laude pline de prețuire pentru familia Profetului, arătarea marelui ei rang și a treptei sale înalte, a drepturilor sale și a îndatoririlor față de ea. Mai mult, din marea sa iubire pentru familia Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — și din buna cunoaștere a rangului ei, imamul — Allah să aibă milă de el! — le-a dat celor mai mulți dintre copiii săi nume ale membrilor acestei familii. Copiii imamului — Allah să aibă milă de el! — sunt: ʿAlī, al-Ḥasan, al-Ḥusayn, Fāṭimah, Ibrāhīm și ʿAbd Allāh. Toate aceste nume sunt dintre numele familiei Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! Pe lângă aceștia, a dat și numele ʿAbd al-ʿAzīz. Acestea sunt mărturii și dovezi limpezi ale marelui loc pe care familia Profetului — binecuvântarea și pacea lui Allah fie asupra sa! — îl avea în inima acestui imam. Cu toate acestea, mincinoșii pretind că el urăște familia Profetului ﷺ!

﴿وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓاْ أَيَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ﴾

„Iar cei care au nedreptățit vor afla la ce sfârșit vor ajunge.”
Coran 26:227

Glosar

ʿĀshūrāʾ عاشوراء
A zecea zi a lunii Muḥarram; în ea este recomandat postul, împreună cu a noua zi, potrivit explicației din text.

Muḥarram المحرم
Prima lună a calendarului islamic și una dintre lunile sacre.

Hijra الهجرة
Emigrarea Profetului de la Mecca la Medina; de la ea este numărat calendarul islamic.

Jāhiliyyah الجاهلية
Vremea ignoranței de dinaintea Islamului; termenul este folosit și pentru anumite obiceiuri ale acelei vremi pe care Islamul le-a oprit.

Nāṣibīți الناصبة
Denumirea celor care arată dușmănie față de familia Profetului, așa cum sunt descriși în această lucrare.

Bibliografie

1. ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr, Yawm ʿĀshūrāʾ. Broșura arabă completă publicată pe site-ul autorului.
https://al-badr.net/ebook/157

2. Coranul. Text arab: Tanzil Project, Uthmani 1.1, CC BY 3.0.
https://tanzil.net

3. Al-Bukhārī, Al-Jāmiʿ al-ṣaḥīḥ.

4. Muslim ibn al-Ḥajjāj, Al-Ṣaḥīḥ.

5. Aḥmad ibn Ḥanbal, Al-Musnad.

6. Muḥammad Nāṣir al-Dīn al-Albānī, Al-Silsilah al-ṣaḥīḥah.

Indice

al-Ḥusayn 7, 8, 9, 10, 11
familia Profetului 9, 10, 11
Faraon 1, 5
Muḥammad ibn ʿAbd al-Wahhāb 10
Mūsā 1, 2, 3, 4, 5
post 5, 6, 7, 9

Cules cu Libertinus Serif și Amiri. Institutul Tawhid.

Ziua de ʿĀshūrāʾ

Ziua de ʿĀshūrāʾ amintește salvarea lui Mūsā și a oamenilor săi și îndeamnă la recunoștință prin post. Autorul explică virtutea acestei zile, postul din a noua și a zecea zi a lunii Muḥarram și dreapta măsură în iubirea și respectarea familiei Profetului.

Autor: ʿAbd al-Razzāq ibn ʿAbd al-Muḥsin al-Badr

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro